

6. PŘÍLOHY.

Příloha č. 1:

Stanovy České katolické Charity.

§1. Jméno, sídlo a jednacím řeč:

Spolek se jmenuje: Česká katolická Charita. Sídlí v Praze. Jedná řečí českou. Je nepolitický.

§2. Účel a činnost:

1. Má za účel býti organizačním a pracovním střediskem charitní péče ve všech třinácti českých krajích, v jejichž správních obvodech vykonává svoji činnost. Charitní péčí ve smyslu ustanovení těchto stanov se rozumí výkon doplňkové sociální a zdravotní péče, prováděné v duchu křesťanské lásky k bližnímu, podle zásad katolické mravouky a v duchu lidově demokratického zřízení.

2. Svého účelu dosahuje takto:

a) Soustřeďuje všechny katolické instituce provádějící charitní péči, zakládá nebo ruší pobočné spolky, vede jejich evidenci a pečuje o jednotnou organizaci charitní péče podle předem stanoveného plánu.

b) Řídí činnost svých organizačních složek spolkovými normami, dozírá nad jejich činností, dopomáhá jim všemožně k plnění jejich statutárních účelů, hájí a zastupuje jejich zájmy před ústředními úřady a prostřednictvím svých poboček i před ostatními úřady státní správy a soukromými osobami.

c) Získává prostředky pro charitní péči a rozděluje tyto mezi své složky podle množství získaných prostředků a podle potřeby každé jednotlivé složky.

d) Koordinuje činnost svých složek s činností institucí veřejné dobrovolné mimocharitní péče a s nimi úzce spolupracuje.

e) K prohloubení činnosti zakládá odbory, komise, pořádá přednášky, konference, kursy, exercisie, vydává odborné časopisy a publikace a propaguje charitní péči tiskem, rozhlasem a filmem.

f) Svými pobočnými spolky vykonává charitní péči prostředky, jež jsou blíže uvedeny ve stanovách těchto pobočných spolků.

g) Je členem Mezinárodního svazu Charity, zastupuje své členské složky na jeho konferencích a udržuje styky s národními Charitami v jiných státech, ve smyslu jeho stanov.

§3. Hmotné prostředky:

Prostředky, potřebné pro svoji činnost, opatřuje si spolek:

a) Členskými příspěvky, dary, dědictvími, odkazy, subvencemi institucí veřejné i dobrovolné sociální a zdravotní péče a neveřejnými sbírkami mezi členy církve.

b) Výnosem vlastního jmění, spolkových hospodářských podniků a [...] internátních a kursovních poplatků.

c) Vydáváním časopisů, knih, tiskopisů, spolkových odznaků, pohlednic, devocionálií a předmětů, prodávaných v jeho prospěch.

d) Provozováním úředně povolených živností.

e) Pořádáním přednášek, zájezdů, výstav, bazarů, koncertů, zábav a divadelních představení, sloužících k jeho účelu.

§4. Pobočné spolky:

1. Aby spolek mohl obstarávat své úkoly, zvláště na úseku skutečného výkonu charitní péče, zřizuje pobočné spolky, a sice:

a) Diecézní, s názvem: Diecézní /Arcidiecézní/ katolická charita. Zřizování diecézních poboček je vyhrazeno předsednictvu spolku, které však postupuje vždy v dohodě s příslušným římskokatolickým Ordinariátem.

b) Okresní, s názvem: Okresní katolická charita. Zřizování okresních pobočných spolků ponechává hlavní spolek příslušné diecézní pobočce, jejíž orgán, k tomu podle stanov oprávněný, svolá ustavující valnou schůzi, ji svým zmocněncem řídí a přijímá první členy.

d) Farní, s názvem: Farní katolická charita. Zřizování těchto pobočných spolků ponechává hlavní spolek příslušné okresní pobočce, která se řídí ustanovením, uvedeným sub b) tohoto odstavce.

2. K utvoření diecézních, okresních nebo farních poboček může dojít také tak, že některý charitní spolek dotčeného obvodu přijme stanovy příslušného pobočného spolku, k němuž je třeba při pobočkách diecézních souhlasu spolku hlavního, při pobočkách okresních a farních nejbližší nadřazeného pobočného spolku.

3. Jmenované pobočné spolky jsou právními subjekty i mohou tedy nabývat svým jménem práv i závazků. Jsou však svou existencí závislé na spolku hlavním, jemuž organizačně i pracovně podléhají, pobočky okresní podléhají pak i diecézním, farní pobočky okresním a diecézním pobočkám tak, aby charitní organizace byla stupňovitě učeněna. Z poměru této podřízenosti vyplývají pro pobočné spolky tyto důsledky:

a) Diecézní charity jsou povinny oznámiti hlavnímu spolku všechny hospodářské a pracovní dispozice a vyžádat si předem jejich schválení. Podléhají dozoru hlavního spolku.

b) Okresní katolické charity mají tuto oznamovací povinnost vůči příslušné diecézní pobočce. Farní charity pak vůči okresní pobočce podle norem, jež o tom vydá hlavní spolek. Okresní pobočky podléhají dozoru příslušné diecézní pobočky a vrchnímu dozoru hlavního spolku. Farní pobočky podléhají pak dozoru okresních poboček a vrchnímu dozoru spolku hlavního, který jej vykonává prostřednictvím svých diecézních poboček.

c) Neplní-li pobočný spolek povinnosti podle stanov, porušuje-li hrubě a opětovně tyto, neřídí-li se normami spolkem hlavním vydanými, může spolek hlavní pobočný spolek buď zrušit, nebo jeho činnost zastavit, odvolat členy správního výboru i předsednictva a jmenovat k obstarávání spolkových funkcí správní komisi. U okresních a farních poboček mohou být tato opatření učiněna jen po předchozím slyšení příslušné diecézní /arcidiecézní/ charity, která

může provedení příslušných opatření sama navrhnouti. K provedení těchto opatření je dále třeba souhlasu příslušných církevních činitelů ve smyslu ustanovení §9, odst. 2, písm. b.

4. Diecézní /Arcidiecézní/ charity mají vůči spolku hlavnímu, okresní a farní pobočky pak vůči spolku hlavnímu i nadřazeným pobočkám právo na všemožnou podporu své činnosti, kterou jim mohou tyto poskytnouti.

5. Okresní a farní pobočky mohou se dovolati ochrany nebo pomoci spolku hlavního, farní pobočky i příslušné diecézní pobočky jenom v těch případech, ve kterých jim nemůže potřebnou pomoc poskytnouti jejich nejbližší nadřazená pobočka, nebo v těchto případech, kde jde o úkoly, jichž plnění patří hlavnímu spolku.

§5. Členstvo:

1. Spolek sdružuje:

- a) členské instituce
- b) fyzické osoby.

2. O vzniku a zániku členství platí tato ustanovení:

a) Členství nastává přijetím písemné přihlášky představenstvem spolku a vydáním osvědčení o včlenění přihlášené instituce do charitní organizace. Přijetím za člena spolku hlavního stávají se členské instituce zároveň řádnými členy jeho poboček a to jen těmi zařízeními, jež mají sídlo ve správním obvodu dotčeného pobočného spolku a v něm vykonávají činnost.

b) Členství zaniká dobrovolnou likvidací instituce, jejím rozpuštěním ze strany dozorčích úřadů a vyloučením nebo vystoupením ze členského svazku. Výstup i vyloučení se uskutečňuje písemnou výpovědí, zaslanou doporučeným dopisem, při výstupu představenstvu spolku, při vyloučení oprávněným orgánům vyloučené členské organizace. K vyloučení dojde rozhodnutím ústředního výboru, jestliže vyloučená organizace hrubě a opětovně porušuje členské povinnosti. Jestliže se provinila proti zásadám víry a mravů (viz §9 odst. 2, písm. b/) potřebuje rozhodnutí k/ke své platnosti schválení římsko-katolického ordinariátu, v jehož obvodu instituce má své sídlo.

3. Členské instituce mají tato práva:

a) Mohou žádati o právní ochranu, odbornou radu, zastoupení a obhajobu zájmů instituce v záležitostech výkonu charitní péče a správy jmění, sloužícího jejím účelům. Ochranu a poradu poskytne a zastoupení převezme buď spolek hlavní svými orgány, nebo příslušný jeho

pobočný spolek podle povahy věci, o níž v konkrétním případě jde. V případech, kde je třeba oprávněného právního zástupce, bude tento od spolku opatřen.

b) Podíl na subvencích, výhodách a pomocných akcích, který spolek nebo jeho pobočky pro své členské instituce pořádají nebo získávají.

c) Účast na poradách, členských schůzích, kursech a podnicích, jež jsou pro členské instituce pořádány, právo na účast na valných schůzích, na kterých členským institucím přísluší právo rokovati, dotazovati se, návrhy činiti a svým hlasem právoplatně hlasovati.

d) Právo podatí stížnost proti rozhodnutí pobočného diecézního spolku ke spolku hlavnímu a proti rozhodnutí pobočky k diecézní pobočce, byly-li jejich rozhodnutími nebo opatřeními porušeny normy vydané spolkem nebo jeho pobočkami, po případě byla-li ohrožena činnost členské instituce.

4. Vpředu vypočteným právům odpovídají tyto členské povinnosti:

a) Řídit se normami, které vydá spolek nebo jeho pobočné spolky v mezích své vlastní působnosti.

b) Podrobiti se dozoru spolku hlavního, pokud jde o záležitost charitní péče, nebo o správu jmění sloužícího charitním účelům.

c) Při styku s mimocharitními institucemi veřejné i dobrovolné sociální a zdravotní péče používati prostřednictví spolku a jeho poboček.

d) Podávati zprávy o činnosti a všechna potřebná data o své práci a její změně.

5. Osoby fyzické mohou se státi členy spolku, jsou-li československými státními občany, náboženství římsko-katolického, pokud dosáhly 18 roků, jsou bezúhonné a jestliže se přihlásily a byly právoplatně přijaty za členy některého pobočného spolku. Tito členové požívají všech výhod hlavním spolkem a jeho pobočnými spolky členům poskytovaných, účastní se spolkového života podle příslušných ustanovení stanov. Jsou povinni řídit se těmito stanovami, jakož i stanovami pobočných spolků a dbáti všech usnesení spolkových orgánů.

§6. Správa spolku:

Správu spolku vykonává:

a) Valná hromada,

b) ústřední výbor a předsednictvo,

c) spolkoví funkcionáři,

d) členská schůze a pracovní odbory,

e) dozorčí orgány.

§7. Valná schůze:

1. Valná schůze je shromážděním delegátů všech pobočných spolků, členských institucí a členů ústředního výboru, po případě uvedených hostů. Řádně koná se jednou za dva roky, mimořádně kdykoliv, usnese-li se na tom ústřední výbor, nebo požádá-li o to alespoň polovina členských institucí a pobočných spolků a udá program jednání. Hlasovací právo přísluší všem členům ústředního výboru, delegátům diecézí a členským institucím. Každá členská složka a diecézní a okresní pobočka má právo vyslati jednoho k hlasování oprávněného delegáta, který se musí vykázáti písemnou plnou mocí. Každý delegát a každý člen ústředního výboru má na valné schůzi jeden hlas.

2. Valné schůzi vyhrazuje se tato kompetence:

a) Měnití a právoplatně vykládati stanovy spolku a jeho poboček.

b) Schvalovati zprávy revizní, jakož i o činnosti ústředního výboru a udělovati jeho členům absolutorium.

c) Usnášeti se na rozejití spolku.

d) Voliti 12 členů ústředního výboru, 3 revizory účtů a 3 jejich náhradníky na dobu dvou let.

e) Usnášeti se na volných návrzích, které, mají-li býti projednány, musí být zaslány ústřednímu výboru nejméně 8 dní před valnou schůzí.

f) Schůzi valnou i mimořádnou svolává předseda spolku nebo jeho zástupce ve lhůtě určené jednacím řádem, zasláním písemných pozvánek všem členským institucím spolku, jeho diecézním a okresním pobočkám, a všem členům ústředního výboru. O podmínkách platného usnesení platí obdobně ustanovení §8, odst. 4, písm. c a d. Nesejde-li se včas dostatečný počet účastníků k hlasování oprávněných, koná se valná schůze o půl hodiny později, která je schopna usnášeti se za každého počtu přítomných.

§8. Ústřední výbor a předsednictvo:

1. Ústřední výbor sestává:

a) Z členů virilních, jimiž jsou předsedové diecézních /Arcidiecézních/ poboček spolku nebo jejich zástupci, jednoho zástupce ministerstva sociální péče a jednoho zástupce ministerstva zdravotnictví.

b) Z členů volených /§7/.

c) Z členů kooptovaných. Kooptace se provádí ústředním výborem k doplnění chybějících členů výboru nebo za tím účelem, aby byli do výboru přijati odborníci.

d) Duchovního rádce /§9, odst. 2, písm. b/.

2. Ústřednímu výboru náleží:

a) Schvalovati rozhodnutí a opatření předsednictva, je měniti a usnášeti se na směrnicích pro předsednictvo i jednotlivé funkcionáře.

b) Usnášeti se na řádech, pracovních a organizačních plánech.

c) Rušiti pobočky spolku, jich činnost zastavovati, odvolávati členy správního výboru o předsednictva pobočných spolků a jmenovati a odvolávati správní komisi.

d) Vylučovati členské instituce ze spolkového svazku.

e) Rozhodovati o stížnostech, které budou podány do činnosti pobočných spolků a usnášeti se na výkonu dozorčího práva v pobočkách a členských institucích.

f) Usnášeti se na věcech zásadní důležitosti.

3. Předsednictvo sestává:

Z předsedy, dvou místopředsedů, ústředního ředitele, duchovního rádce, zástupce ministerstva sociální péče, případně z jiných funkcionářů, pokud je ústřední výbor zvolí ze svého středu. Rozhoduje o všech otázkách spolkové správy, nejsou-li podle předchozích odstavců těchto stanov vyhrazeny ústřednímu výboru nebo valné schůzi. Postupuje při tom podle směrnic a zásad, na nichž se usnese ústřední výbor.

4. Pokud se týče formálních náležitostí, svolávání a konání schůzí předsednictva nebo ústředního výboru, platí tato ustanovení:

a) Ústřední výbor schází se k poradám nejméně čtyřikrát do roka a je svoláván předsedou, pokud se týče jeho zástupcem, písemnými pozvánkami.

b) Předsednictvo schází se k poradám při vyřizování jemu náležejících záležitostí podle potřeby. Svolává je předseda nebo jeho zástupce písemnými pozvánkami, případně telefonicky. V době, kdy není možno svolati schůzi předsednictva, možno jeho rozhodnutí vyvolat per rollam. V takovém případě předloží se záležitost, o níž má být rozhodnuto, písemně k vyjádření všem členům. Za přijaté platí to rozhodnutí, pro které se vyjádřila většina, s podmínkou, že

takové rozhodnutí, usnesení per rollam, musí býti dodatečně schváleno na nejbližší řádné schůzi předsednictva.

c) K platnému usnesení předsednictva nebo ústředního výboru je třeba účasti nejméně jedné poloviny členů a prosté většiny hlasů- Předseda nehlasuje, při rovnosti hlasů však svým hlasem rozhoduje. Hlasování děje se zvednutím ruky nebo lístky, byl-li tento způsob hlasování navržen a většinou hlasů přijat.

d) O schůzích předsednictva i ústředního výboru se sepíše protokol, který se příští schůzi předkládá všem účastníkům ke schválení a bude-li schválen, opatří jej předsedající podpisem za účelem jeho verifikace.

§9. Spolkoví funkcionáři:

1. Hlavním spolkovým funkcionářem je předseda. Jemu náleží:

Zastupovat spolek navenek a před úřady, podepisovati spolkovou korespondenci, jejíž podpis si vyhradil, svolávati schůze předsednictva, ústředního výboru, schůze valné i členské a za ostatních funkcionářů řídit spolek a vyřizovati záležitosti normální spolkové správy.

2. Ostatní funkcionáři jsou:

a) Dva místopředsedové, kteří zastupují předsedu, je-li on zaneprázdněn a nabývají pak veškerých jeho práv. Nastupují v pořadí, které bude určeno ústředním výborem.

b) Duchovní rádce, který je plnomocníkem sboru římsko-katolických biskupů všech českých diecézí, jím je jmenován a má za úkol dozírat na činnost spolku po náboženské stránce. Přísluší mu právo veta proti všem rozhodnutím a opatřením spolkových orgánů, pokud by tato rozhodnutí nebo opatření přičila se zásadám víry a mravů. Vetované rozhodnutí nesmí být provedeno, nýbrž předloží se k rozhodnutí pověřenému zástupci římsko-katolických biskupů všech českých diecézí.

c) Ústřední ředitel, který obstarává za pomoci zaměstnanců, jimiž mohou být ustanoveni jen katolíci, spolkovou agendu, podepisuje spolkové písemnosti, vede kancelář spolku, je jejím přednostou a zároveň ústředním ředitelem všech zařízení charitní péče.

d) Pokladník vyplácí na poukaz předsedy nebo ústředního ředitele peníze, spravuje spolkové majetkové hodnoty a za pomoci kancelářských zaměstnanců spolku vede účetní a pokladní knihy a podepisuje spolu s předsedou a ústředním ředitelem všechny listiny, jimiž se spolek právně zavazuje.

Všichni spolkoví funkcionáři s výjimkou duchovního rádce jsou voleni nebo odvoláváni na schůzi ústředního výboru z řad jeho členů. Ústřední výbor může podle potřeby zvoliti ze svého středu i jiné funkcionáře a vymeziti jejich činnost směrnicemi.

Volba funkcionářů vypočtených v odst. 1 a 2 sub a) a c) potřebuje ke své platnosti schválení po stránce církevní pověřeného zástupce římsko-katolického episkopátu českých diecézí a po stránce státně politické ministerstva sociální péče. Neschválí-li některý z těchto orgánů volbu, musí být provedena volba nová.

4. Za spolkového funkcionáře a člena ústředního výboru může býti zvolen, jmenován nebo kooptován jen takový pracovník, který splňuje tyto podmínky:

- a) je činným členem některého pobočného spolku
- b) je dobrým katolíkem a plní své náboženské povinnosti
- c) je státně plně spolehlivým.
- d) Předsedou a ústředním ředitelem může být zvolen jenom římsko-katolický kněz.

Podmínka uvedená sub a) a b) tohoto odstavce netýká se virilního člena, kterého vyšle ministerstvo sociální péče a zdravotnictví.

5. Všichni funkcionáři vykonávají svoji funkci jako čestnou. Ústřednímu řediteli, z titulu jeho funkce přednosty úřadovny a ústředního ředitele všech zařízení charitní péče, přísluší pravidelná měsíční odměna, jejíž výši určí ústřední výbor.

§10. Pracovní odbory a členské schůze:

1. K obstarávání odborných úkolů spolkové činnosti může ústřední výbor zřídit pracovní odbory nebo komise. Jsou toliko poradními orgány spolku. Bez rozhodovací pravomoci. Jejich funkcionáře stanoví a zvolí ústřední výbor, který vydá také jejich organizační a jednací řád.

2. Za účelem informace může předseda spolku svolati všechny členské instituce a pobočné spolky, nebo jen některé jejich kategorie z celé územní oblasti spolku, či jenom z některých jejích částí, k členským schůzím. Tyto schůze nejsou též rozhodovacím orgánem spolku, nýbrž jen orgánem pomocným.

§11. Dozorčí orgány:

1. Dozor nad činností spolku přísluší:

- a) Pověřenému zástupci římsko-katolického episkopátu českých diecézí (§9, odst. 2, písm. b).

b) Orgánům veřejné sociální nebo zdravotní správy, které se při jeho výkonu řídí předpisy platných zákonů.

2. Ústřední výbor může požádati každoročně odborné peněžní ústředí v Praze, případně ministerstvo sociální péče o provedení odborné účetní revize veškerého spolkového hospodaření, veškerých účetních a pokladních knih i dokladů. Revizní zpráva bude předložena ke schválení valné schůzi. Mimo to zvolí valná schůze spolkové revizory, kteří mají za povinnost alespoň jednou v roce provést celkovou revizi dle zásad dříve vypočtených.

§12. Spolkové normy:

1. Spolek řídí činnost všech svých složek a z toho titulu vydává tyto normy:

a) Řády, jimiž doplňuje a blíže provádí ustanovení svých stanov i stanov pobočných spolků.

b) Pracovní a organizační plány, jimiž se stanoví zásady pro organizační výstavbu charitní péče a pro její výkon.

c) Směrnice, kterými se vlastním orgánům spolku nebo pobočným či členským institucím dávají návody ke konkrétnímu obstarání účelu spolkové činnosti.

d) Pokyny a informace, kterými se upravují méně důležité otázky správy spolku hlavního i jeho poboček a členských institucí.

2. Normy, uvedené v předchozím odstavci sub b) - d), mohou vydávat pro své složky i pobočné spolky a to v mezích své spolkové působnosti. Jejich normy nesmějí však odporovat normám, které podle předchozího odstavce vydá spolek hlavní, a které jsou pro členy členské instituce závazné. Normy, vydané okresními pobočkami, nesmí odporovat ani normám, vydaným příslušnou diecézní pobočkou.

§13. Smírčí řízení:

Spory, ze spolkového poměru vzniklé, urovnává smírčí soud, do něhož každá ze sporných stran vyšle po dvou zástupcích, kteří si ze členů ústředního výboru zvolí předsedu. Proti rozhodnutí smírčího soudu není odvolání. Pokud nebude jeho činnost upravena zvláštním jednacím řádem, platí pro řízení ustanovení civilního řádu soudního o rozhodčím řízení.

§14. Zánik spolku a změna stanov:

1. Změnit stanov, nebo usnést se na dobrovolném rozejití spolku Česká katolická Charita, může výhradně jen valná schůze spolku, svolaná k tomu účelu. Na pozvánkách musí

být naznačen úmysl změnit stanovy, popřípadě se dobrovolně rozejít. Valná schůze svolaná za tím účelem je schopna usnášení jen tehdy, jestliže je přítomna alespoň polovina všech k hlasování oprávněných. Sejde-li se menší počet hlasování oprávněných, svolá se druhá valná schůze, která pak rozhodne bez ohledu na počet přítomných prostou většinou. V případě dobrovolného rozejtí spolku, případně jeho zbylé jmění pražskému římsko-katolickému Ordinariátu výlučně jen ke katolickým charitním účelům. K opatření se jměním v tomto směru je potřeba schválení příslušného státního úřadu (ministerstva sociální péče).

2. Dojde-li k úřednímu rozpuštění spolku Česká katolická Charita, případně jeho jmění pražskému římsko-katolickému Ordinariátu, který je použije v intencích Charity výlučně jen ke katolickým charitním účelům. Toto použití předpokládá schválení příslušného státního úřadu.

3. Kdyby se spolek Česká katolická Charita svojí činností vymykal z rámce svých stanov a směřoval proti zájmům státu nebo hmotným zájmům členstva, může býti příslušným úřadem státním jeho činnost zastavena a po vyšetření rozpuštěn nebo přidržen k dodržování stanov.

§15. Spolkové vyhlášky:

Spolkové normy, usnesení a opatření oznamují se charitním institucím, jichž se týkají, písemným sdělením, nebo se uveřejňují v ústředním časopise. Zprávy o činnosti spolku a jeho složek uveřejňují se v tisku nebo rozhlasem“.

Příloha č. 2:

Seznam ústavů České katolické charity.

1) BECHYNĚ

(Jihočeský kraj, okres Tábor)

Kurešová Ludmila

Domov odpočinku (kongregace Chudých školských sester de Notre Dame)

2) BÍLÁ VODA

(Olomoucký kraj, okres Jeseník)

Strouhal Josef

Zaopatřovací ústav charity pro řeholnice (bývalá piaristická kolej, internační tábor pro řeholnice, soustředěny kongregace: Kongregace řádu Sester sv. Kříže, Kongregace Chudých školských sester de Notre Dame, Kongregace řádu sv. Voršily, Kongregace řádu sv. Vincencie, Kongregace Karmelitek, Kongregace Dominikánek, Kongregace Boromejek. Kongregace III. Řádu sv. Františka, Kongregace Rafaelk, Kongregace Svob. Božského srdce Páně)

3) BOHUMÍN II

(Moravskoslezský kraj, okres Karviná)

Vijáčková Aloisie

Zaopatřovací ústav

4) BOŽICE

(Jihomoravský kraj, okres Znojmo)

Marková Mlada

Zaopatřovací ústav (část bývalého dívčího penzionátu Maria Hilf, sester sv. Karla Boromejského)

5) BRANDÝS NAD LABEM

(Středočeský kraj, okres Praha – východ)

Bradáčová A.

Zaopatřovací ústav charity, (Seyvaltrova útulna slepých dívek přestěhovaná z Prahy, bývalá piaristická kolej Vyšší Hrádek)

6) BRNO, Tř. Kapitána Jaroše

(Jihomoravský kraj, okres Brno – město)

Frýbortová Vincencie

Domov odpočinku

7) BRNO, Kamenná 29

(Jihomoravský kraj, okres Brno – město)

Kubaníková Bohumila

Zaopatřovací ústav (před rokem 1948 Ústav pro mravně ohrožená děvčata)

8) BRNO, Kamenná 36

(Jihomoravský kraj, okres Brno – město)

Řehořková Aloisie

Zaopatřovací ústav

9) BRNO, Koněvova 7

(Jihomoravský kraj, okres Brno – město)

Czudek Eucher

Zaopatřovací ústav (ústav pro přestárlé a práce neschopné muže)

10) BŘEŽANY

(Jihomoravský kraj, okres Znojmo)

Wagner Richard

Zaopatřovací dětský ústav pro slabomyslné, zámek

11) BUDENIČKY

(část obce Šlapanice, Středočeský kraj, okres Kladno)

Sůvová Marie

Zaopatřovací ústav

12) ČERNOŽICE NAD LABEM

(Královehradecký kraj, okres Hradec Králové)

Hartmanová Claudie

Zaopatřovací ústav (Sehnoutkův dům, kongregace sester Nejsvětější svátosti)

13) ČESKÝ TĚŠÍN

(Moravskoslezský kraj, okres Karviná)

Dvorská Jana

Domov odpočinku Komorní Lhotka

(Prochaskova vila, domov pro mentálně zaostalé seniory)

14) DĚČÍN II.

(Ústecký kraj, okres Děčín)

Karásková Marie

Zaopatřovací ústav

15) DOKSY

(Liberecký kraj, okres Česká Lípa)

Šenkýřová Flavie

Domov odpočinku

16) DOLNÍ PODLUŽÍ

(Ústecký kraj, okres Děčín)

Potěšilová S.

Domov odpočinku

17) FRANTIŠKOVY LÁZNĚ

(Karlovarský kraj, okres Cheb)

Plzák Matěj

Rekreační zařízení

18) FRÝDEK

(Moravskoslezský kraj, okres Frýdek – Místek)

Wrozýnová Salesie

Domov odpočinku

19) FRÝDEK

(Moravskoslezský kraj, okres Frýdek – Místek) Domov odpočinku 20) FRÝDLANT NAD OSTRAVICÍ	Kovalíková Pankracie
(Moravskoslezský kraj, okres Frýdek – Místek) Domov odpočinku 21) HORNÍ SLOUPNICE	Smekalová Erembie
(Pardubický kraj, část obce Sloupnice, okres Svitavy) Charitní domov pro přestárlé 22) HORNÍ VIDIM	Mazurová Krista
(Středočeský kraj, část obce Vidim, okres Mělník) Domov odpočinku 23) HORNÍ ŽLEB	Tužilová Jarmila
(Ústecký kraj, část města Děčín, okres Děčín) Domov odpočinku 24) HRABICE	Vomáčková Marie
(Jihočeský kraj, součást města Vimperk, okres Vimperk) Zaopatřovací ústav pro smyslově vadné 25) CHLUMEC U CHABAŘOVIC	Schwarz Rudolf
(Ústecký kraj, okres Ústí nad Labem) Zaopatřovací ústav pro řeholnice s TBC 26) CHORYNĚ NAD BEČVOU	Hlávka Václav
(Zlínský kraj, okres Vsetín) Zaopatřovací ústav 27) JÁNSKÉ LÁZNĚ	Lysá Dionisia
(Královehradecký kraj, okres Trutnov) Rekreační středisko „Marianum“ 28) JESENEC U KONICE	Tetour Antonín
(Olomoucký kraj, okres Prostějov) Domov odpočinku (Kongregace Sester Dominikánek) 29) JIŘETÍN U RUMBURKA	Davidová Boromea
(Ústecký kraj, obec Jiřetín pod Jedlovou, okres Děčín) Zaopatřovací ústav pro řeholní sestry – soustředovací klášter pro řeholnice Kongregaci Dcer Božské lásky a dalších osm kongregací)	Růžičková

30) JIŘÍKOV U RUMBUKA

(Ústecký kraj, okres Děčín)

Kubínová Arsenie

Domov odpočinku

31) KADAŇ

(Ústecký kraj, okres Chomutov)

Pytlíková A.

Zaopatřovací ústav pro řeholníky, Klášter Čtrnácti sv. Pomocníků – soustředovací klášter pro řeholnice

32) KARDAŠOVA ŘEČICE

(Jihočeský kraj, okres Jindřichův Hradec)

Šimová Ludolfa

Domov odpočinku (kongregace Chudých školských sester de Notre Dame)

33) KLOKOTY U TÁBORA

(Jihočeský kraj, místní část města Tábor, okres Tábor)

Svobodová Pia

Domov odpočinku

34) KOCLÍŘOV U SVITAVY

(Pardubický kraj, okres Svitavy)

Králová Josefa

Domov odpočinku

35) KOKORY U PŘEROVA

(Olomoucký kraj, okres Přerov)

Zavadilová Boleslava

Zaopatřovací ústav pro smyslově vadné ženy, klášter Sester Dominikánek (Kongregace Sester Dominikánek)

36) KRNOV – JEŽNÍK

(Moravskoslezský kraj, okres Bruntál)

Hurníková Marie Zaopatřovací

ústav – léčebna TBC v bývalém hotelu Waldschloss

37) KRNOV, KLÁŠTERNÍ 2

(Moravskoslezský kra, okres Bruntál)

Muselíková Eym.

Zaopatřovací ústav

38) KROMĚŘÍŽ, NA KOPEČKU

(Zlínský kraj, okres Kroměříž)

Židlíková Casilda

Zaopatřovací ústav

39) KROMĚŘÍŽ, RIEGROVO NÁM.

(Zlínský kraj, okres Kroměříž)

Dornáková Mechtildis

Zaopatřovací ústav

40) KUTNÁ HORA

(Středočeský kraj, okres Kutná Hora)

Horáčková S.

Domov odpočinku

41) KYJOV

(Jihomoravský kraj, okres Hodonín)

Španěl Jan

Domov odpočinku

42) LIBEREC IV.

(Liberecký kraj, městská část Perštýn, okres Liberec)

Dubská Assumpta

43) LIPOVÁ U ŠLUKNOVA

(Ústecký kraj, okres Děčín)

Nehybová Generosa

Zaopatřovací ústav

44) LITOMĚŘICE

(Ústecký kraj, okres Litoměřice)

Veselá Marie

Domov odpočinku „Dalibor“

45) LITOMĚŘICE

(Ústecký kraj, okres Litoměřice)

Bulínová B. C.

Zaopatřovací ústav (Kongregace Neposkvrněného početí P. Marie)

46) LITOVEL

(Olomoucký kraj, okres Olomouc)

Vránová Česlava

Zaopatřovací ústav pro slabomyslné

47) LITOVEL

(Olomoucký kraj, okres Olomouc)

Burdová Vlasta

Zaopatřovací ústav

48) LUKOV U HOLEŠOVA

(Zlínský kraj, okres Zlín)

Nedbalová Arkantara

Domov odpočinku

49) LYSÁ NAD LABEM

(Středočeský kraj, okres Nymburk)

Vopáleská Růžena

Domov odpočinku (kongregace Chudých školských sester de Notre Dame)

50) MARIÁNSKÉ LÁZNĚ

(Karlovarský kraj, okres Cheb)

Bejvančický Adolf

Domov odpočinku „Sevastopol“

51) MITROV

(Kraj Vysočina, část obce Strážek, okres Žďár nad Sázavou)

Puldová Ludmila

Domov odpočinku

52) MNICHOV U VRBNA

(Moravskoslezský kraj, část obce Vrbno pod Pradědem, okres Bruntál)

Neset Josef

Zaopatřovací ústav „Boromeum“

53) MORAVEC Č. 43

(kraj Vysočina, okres Žďár nad Sázavou)

Sciskolová Irmina

Charitní domov pro řeholníky

54) MORAVEC Č. 53

(kraj Vysočina, okres Žďár nad Sázavou)

Bezpalcová M.

Zaopatřovací ústav, původně chudobinec, přičleněn k ústavu v Moravci č. 43

55) MORAVSKÉ BUDĚJOVICE

(kraj Vysočina, okres Třebíč)

Hušáková Božena

Domov odpočinku

56) MORAVSKÁ TŘEBOVÁ

(Pardubický kraj, okres Svitavy)

Zanášková Anna

Zaopatřovací ústav (Kongregace Neposkvrněného početí P. Marie)

57) MUKAŘOV U ŘÍČAN

(Středočeský kraj, okres Praha – východ)

Hégrová Kateřina

Zaopatřovací ústav pro řeholníky

58) NELEPEČ – ŽERNŮVKA

(Jihomoravský kraj, okres Brno – venkov)

Fruhvirtová Narcisa

Zaopatřovací ústav (Kongregace Sester III. Řádu sv. Františka)

59) NEZAMYSLICE NA MORAVĚ

(Olomoucký kraj, okres Prostějov)

Navrátilová Ludmila

Zaopatřovací ústav

60) NOVÁ HORKA

(Moravskoslezský kraj, okres Nový Jičín)

Bullaová Marie

Zaopatřovací ústav pro slabomyslné ženy

61) NOVÝ JIČÍN

(Moravskoslezský kraj, okres Nový Jičín)

Dušková Blahomila

Zaopatřovací ústav

62) OBORA U OSTROMĚŘE

(Královehradecký kraj, část obce Chomutice, okres Jičín)

Jičínský Stanislav

Zaopatřovací ústav

63) OLŠANY

(Olomoucký kraj, část obce Ruda nad Moravou, okres Šumperk)

Horká Gabriela

Zaopatřovací ústav pro oligofrenní chlapce (Kongregace sester Premonstrátek)

64) OPAVA

(Moravskoslezský kraj, okres Opava)

Petrová Vitalie

Domov odpočinku

65) OPAVA

(Moravskoslezský kraj, okres Opava)

Stařinská Štěpánka

Zaopatřovací ústav pro muže

66) OPAVA

(Moravskoslezský kraj, okres Opava)

Strauchová Hermína

Zaopatřovací ústav pro řeholnice (Kongregace Sester III. Řádu sv. Františka, Kongregace sester Dominikánek, Kongregace sester Premonstrátek)

67) OPAVA

(Moravskoslezský kraj, okres Opava)

Dluhošová S.

Domov odpočinku (Kongregace sester Dominikánek)

68) OPAVA

(Moravskoslezský kraj, okres Opava)

Schneider Josef

Zaopatřovací ústav pro slabomyslné (Kongregace Dcer Božské lásky)

69) OPOČNO U DOBRUŠKY

(Královehradecký kraj, okres Rychnov nad Kněžnou)

Krejsová Prisc.

Zaopatřovací ústav

70) OSOBLAHA

(Moravskoslezský kraj, okres Bruntál)

Kořenková Kornelia

Domov odpočinku

71) OSTRAVA II.

(Moravskoslezský kraj, okres Ostrava)

Matuszková Marie

Zaopatřovací ústav (kongregace sester III. Řádu sv. Františka)

72) PAČLAVICE U NEZAMYSLIC

(Zlínský kraj, okres Kroměříž)

Štefaníková Konsoláta

Charitní domov

73) PILNÍKOV U TRUTNOVA

(Královehradecký kraj, okres Trutnov)

Pavlíková Gerarda

Zaopatřovací ústav pro přestárle a práce neschopné

74) PLAVEČ U ZNOJMA

(Jihomoravský kraj, okres Znojmo)

Šrubařová E.

Zaopatřovací ústav

75) PODĚBRADY III.

(Středočeský kraj, okres Nymburk)

Tůmová Theodora

X

76) PRAHA – HORNÍ KRČ

(Praha, městská část Krč, městský obvod Praha 4)

Košťálová M.

Zaopatřovací ústav pro hluchoněmé (Kongregace Chudých školských sester de Notre Dame)

77) PRACHATICE

(Jihočeský kraj, okres Prachatice)

Souček Alois

Domov odpočinku „Neumaneum“

78) PRČICE

(Středočeský kraj, část obce Sedlec – Prčice, okres Příbram)

Petrůjková A.

Domov odpočinku

79) PROSTĚJOV

(Olomoucký kraj, okres Přerov)

Formánek Kamil

Domov odpočinku

80) PROSTĚJOV

(Olomoucký kraj, okres Přerov)

Krejčí Benedikt

Zaopatřovací ústav

81) PŘEDKLÁŠTEŘÍ

(Jihomoravský kraj, okres Brno – venkov)

Neužilová Rafaela

Domov pro řeholnice, klášter Porta coeli (Řád mnišek cisterciacek)

82) ROKYTNICE V ORLICKÝCH HORÁCH

(Královehradecký kraj, okres Rychnov nad Kněžnou)

Nechvílová Prokopa

Zaopatřovací ústav

83) ROKYTNICE U PŘEROVA

(Olomoucký kraj, okres Přerov)

Horký František

Domov pro přestárlé a práce neschopné

84) ROŽĎALOVICE

(Středočeský kraj, okres Nymburk)

Jičínský Stanislav

Zaopatřovací ústav

85) RÝŽOVIŠTĚ U RÝMAŘOVA

(Moravskoslezský kraj, okres Bruntál)

Žurovec Karel

Domov odpočinku

86) SKALIČKA U HRANIC

(Olomoucký kraj, okres Přerov)

Roláková Olga

Zaopatřovací ústav pro epileptické dívky – zámek (Kongregace sester Cyrilometodějek)

87) SLATIŇANY

(Pardubický kraj, okres Chrudim)

Šulc František

Domov odpočinku

88) SMOLKOV

(Moravskoslezský kraj, část obce Háj ve Slezsku, okres Opava)

Borešová Růžena

Domov odpočinku pro řeholnice (Kongregace Chudých školských sester de Notre Dame)

89) SNĚDOVICE

(Ústecký kraj, okres Litoměřice)

Heroldová S.

Zaopatřovací ústav

90) STRAKONICE

(Jihočeský kraj, okres Strakonice)

Prokopius Václav

Domov odpočinku, původně Siebertský ústav chudých

- 91) STRÁŽNICE
(Jihomoravský kraj, okres Hodonín) Dupáková Aloisie
Zaopatřovací ústav
- 92) SVITAVY
(Pardubický kraj, okres Svitavy) Měsíčková Josefa
Zaopatřovací ústav (klášter Milosrdných sester)
- 93) SVITAVY
(Pardubický kraj, okres Svitavy) Šídová Aloisie
Zaopatřovací ústav
- 94) SVOJŠICE
(Středočeský kraj, okres Kolín) Faktorová Anna
Domov odpočinku (Kongregace Anglických panen)
- 95) ŠLUKNOV
(Ústecký kraj, okres Děčín) Hajská Dyonisie
Zaopatřovací ústav
- 96) ŠTĚKENĚ
(Jihočeský kraj, okres Strakonice) Kučerová Terezie
Domov odpočinku (Kongregace Anglických panen)
- 97) ŠTEPLOVEC
(Moravskoslezský kraj, část obce Holasovice, okres Opava)
Zíková Magdalena
Zaopatřovací ústav pro řeholnice (Kongregace Chudých školských sester de Notre Dame)
- 98) ŠTEMBERK NA MORAVĚ
(Olomoucký kraj, okres Olomouc) Blecha Josef
Zaopatřovací ústav „Vincentinum“
- 99) TÁBOR
(Jihočeský kraj, okres Tábor) Píchová Celestýna
Zaopatřovací ústav
- 100) TEPLICE NAD METUJÍ
(Královehradecký kraj, okres Náchod) Kuhn František
Domov odpočinku, v tzv. Dolním zámku
- 101) TOVAČOV
(Olomoucký kraj, okres Přerov) Ducháčková L.
-

Zaopatřovací ústav (Kongregace Sester III. Řádu sv. Františka)

102) URČICE U PROSTĚJOVA

(Olomoucký kraj, okres Prostějov)

Hlavicová S.

Domov odpočinku

103) VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ

(Zlínský kraj, okres Vsetín)

Bognerová B.

Zaopatřovací ústav

104) VELEHRAD

(Zlínský kraj, okres Uherské Hradiště)

Bicencová S.

Zaopatřovací ústav pro mládež – dům „Stojanov“

105) VELEHRAD

(Zlínský kraj, okres Uherské Hradiště)

Šedivý Josef

Zaopatřovací ústav pro smyslově vadné „Vincentinum“. (Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje)

106) VELKÝ ÚJEZD

(kraj Jihlava, část obce Kojatice, okres Třebíč)

Čekalský Josef

Zaopatřovací ústav (Kongregace Sester III. Řádu sv. Františka)

107) VÍCEMĚŘICE

(Olomoucký kraj, okres Prostějov)

Schwarz Karel

Zaopatřovací ústav pro smyslově vadné (Kongregace Sester Dominikánek)

108) VIDNAVA VE SLEZSKU

(Olomoucký kraj, okres Jeseník)

Velíková Zdenka

Zaopatřovací ústav pro řeholnice. Soustředovací klášter pro řeholnice Původně "Slezský domov sv. Karla Boromejského pro slabo - a choromyslné děti". (Kongregace Boromejek)

109) ZÁMĚL

(Královehradecký kraj, okres Rychnov nad Kněžnou)

Ševčíková M.

Domov odpočinku

110) ZAŠOVÁ

(Zlínský kraj, okres Vsetín)

Novotná Jana

Zaopatřovací ústav

111) ZBRASLAV NAD VLTAVOU

(hlavní město Praha, městská část Praha – Zbraslav, městský obvod Praha 5)

Skopcová Ros.

Domov odpočinku

112) ŽAMPACH

(Pardubický kraj, okres Ústí nad Orlicí)

Mikulová Emilie

Charitní domov pro choré a přestárlé

113) ŽÍREČ NAD LABEM

(Královeshradecký kraj, část města Dvůr Králové nad Labem, okres Trutnov)

Kalinová Inkarnata

Zaopatřovací ústav – domov sv. Josefa

Příloha č. 3

Opis dopisu pracujících Antonínu Zápotockému.

Praha dne: 3.X.1952

Soudruhovi Zápotockýmu, Kopeckýmu a Ústředí
Čsl. strany KSČ

Praha II-

Soudruzi!

Nevím ani jak začít, ale co za okolky, začnu hned rovno[u]. Je nám mnoha soudruhům a soudružkám divné, že, ač se vše znárodnilo, a m[aj]etek přešel d[o] rukou pracujících, zůstala tzv. Česká katolická Charita na Malé Straně „ušetřena“ proč je nám záhado[u]

Dnes nám n[e]ní třeba j[e]jí činnosti, když stát se stará o nemajetné, dává sociální pe[n]se, výpomoci na činže, na uhlí, v nemoci, tak na co Charita, která vlastní dnes ještě „milionový“ majetek na hotovosti, i v realitách, která stále má miliónové odkazy, vlastní správu ústavů zaopatřovacích a z toho zase bohatne, jelikož ten, kdo nemůže platit, toho tam neve[z]me.

Sociální výpomoci Charity se dostávaly osobám práce se štítícím, je tam tzv. sociální úřednice, která však nemá na toto povolání nárok, jelikož nemá škol[e]ní sociálních sester a někomu, kdo to potřebuje, nedovolí dáti ani halěře, oproti tomu její tak zv. oblíbenci mohou si choditi i dvakráte do měsíce, ab[y] se jim dostávalo značné podp[o]ry od 300- do 2000. Kč- Proč by teď pracovali, když dostanou peníze zadarmo. Dále ten ředitel Charity Mára také podporuje jen Pát[e]ry, kterým pomáhá ze zajišťovacíc[h] táborů, nedávno jednoho, takového dostal do farnosti kde je administrátorem, obcházel úřady jak se dalo, až byl propuštěn, ač je to silný přívrženec Říma. Ba zdá se mi, že celý tak zv. Rudý Mára hraje s představiteli státu pěknou komediii [!]. Na oko se staví komunistou, aneb j[e]jím přítelem, a zatím je pravý opak, a to vše dělá, aby se udržel ve svém postavení centrálního ředitele, aby mohl [...] pomáhati

takovým osobám, co byly puštěny jako političtí vězňové- neb skrachovalí umělci, kterým práce nevoní, hlavně jeptišky a mnichy z klášterů pomáhá umístiti v Charitníc[h] ústavech, tam se „na oko“ přeškolují, aby pak tím byly jistější před spravedlností-Pod pláštíkem milosrdenství, k stařenkám a k stařečkům, k mrzákům, apod. nejsou tak pozorováni a jistě by se zabránilo zlu, kdyby tyto ústavy byly dány do rukou civilních zmocněnců státních, a ne aby to vedl páter, se zaměstnanci, kteří jsou státu když ne nepřátelskými, tak alespoň skutečně nespolehlivými občany, kteří, jakmile by došlo k nějakému politickému konfliktu, by se postavili na stranu našich nepřátel. Jsem jen prostý člověk, ale myslím, že páter Mára patří do kostela, tam ať se modlí jak chce, ale správu veřejných budov a sociální péče že by mněl převzít stát.

Na Malé straně mají dvě budovy, které nejsou plně využity- místnosti veliké a nikdo tam, zatím c na jiné instituty není místa. V čele Charity také stojí ministr Plojhar- proč by n[e]hájl činnost Charity, když se z ní má on i ti druzí představitelé, dobře, charitním autem je[z]dí po lustrejsech, zatímco druzí musí těžce pracovat, oni se mají dobře kamkoliv přijedou, vyžírají tam jídla, která se pak chovancům nedostanou.

Charita dnes vlastní na 360 ústavů v republice, víte co to je za majetek, a co by mohla veřejná sociální péče pro lidi dělat, kdyby tento majetek přešel do rukou státu a pak je tam plno mladých zaměstnanců, kteří se tam v pravém slova smyslu flákají, zatímco by se plně uplatnily svojí prací v průmyslu neb výrobě. Na př. „přednosta Stárek, který na chudé lidi když o něco prosí si otvírá hubu jako na slouhy, a celé jeho odděl[e]ní, má tam i takovou v[e]likou starou bábu, je vypasená, silná, že by mohla skály lámat a při tom se taky gustovně fláká- má takový cizí nějaký jméno, když [j]sem tam vyjednával přijetí jedné staré soudružky do ústavu taky si na mně otevřela hubu, že není místo, říkali jí podobn[ě] jako Putniáková a n[e]bo podobně- dále jsou tam dva právníci[i] plní síly a statnosti, proč nejsou v advokátní komoře, na co potřebuje katolický institut svoje právníky nevím.-

Charita vlastní na hotovosti milionové jmění, jen na letní sbírce vybrala na čtvrt miliardy korun- a z toho nikomu nic n[e]dá, jen vyklouzlým jeptiškám, farským kuchtám, pensionovaným páterům, propuštěným páterům ze zajišťovacích středisek- na př. vybavila nějakýho P. Středu umístila ho v Ječné ulici, honem si ho Mára vzal kaplanem k Ludmile, jen aby tento korupčník byl „schován“ než se to převalí.- Tak vypadá Charita a ač již mnozí lidé na to upozorňovali, není nápravy, denně vidí občané tam bydlící jezdit jak ředitele, tak členy předsednictva v charitních autech na výlety, kd[y] když mají schůze, prolívají si tam hrdla drahými víny a kuřivem, a to přípustno dnes v lidově demokratickém státě-

Podporují propuštěné vězně, umisťují ve svých ústavech- podporují na penězích, i věcmi, a chudá matka s devíti dětmi[i] přede mnou byla tou, sociální úřednicí co sedí tam v prvním pokoji takofka vyhozena- ta osoba hodí se ke všemu jinému, jen ne na sociálku, protože taková ženská musí mít srdce a pochopení pro potřebné soudruhy a soudružky a ne aby si tyto vybírala podle svého gusta jak se jí líbí, zde má podle mě být nestrannost nemyslíte-

Prosím jménem mnoha soudruhů dělníků a dělnic, aby [j]ste si na charitu posvětili, j[e]jí činnost zarazily, j[e]jí majetek převzali do své správy a poctivě dávaly podpory těm, co to zasluhují, kteří mají zásluhy o stát, a podobně. Majetkem Charity získá stát značný přínos do pokladny na sociální účely a dvě budovy na Malé straně by se hodily na zřízení řádného lékařského střediska pro Malou stranu- beztak i to co tam je je zase pro někoho ale ne pro každého. Zmíněný Stárek povoluje léč[e]ní jen vyvolencům, hlavně páterům, farským kuchařkám, jeptiškám, to by se uklaněl, když někdo takový přijde ale prostý člověk je od něj brzy vyřízen a hrubě k tomu.

Doufám, že toto naše již kolikáté upozornění pomůže, aby Charitu převzal stát- i s jejím majetkem- ředitel Mára ať si spravuje kostel, můj názor je, že páteří patří oltáři a ne do veřejnosprávních služeb, tam mají vždycky mnoho příležitosti ke zradě [!] tak ten ať jde kam patří, ostatní personál charity vyměňte za spolehlivé soudruhy a zaměstnanci charity dejte někam, kde budou dobře zapojeni a ještě lépe hlídáni.

Poslechnete [t]eli naší rady, vzejde státu z toho hodně blaha- je to varovný hlas Vám včas tlumočený. Ministr Plojhar sice se bude bránit, ale nedbejte, ten má dobré místo, tak mu uškozeno nebude.- Dnes není třeba, aby páteří a jeptiška[y] byli sociálně zapijeni (zapojeni) a vedli ústavy tak jim dána možnost se srocovati, je to beztak element, který za všech dob byl státu na škodu a běda když oclivnil (ovlivnil) vládnoucí činitele. Na sociálních v[e]doucích místech chceme mít uvědomnělé soudruhy a soudružky, kteří sice pomáhají každému ale rozhodně ne jedině páterům, je[p]tiškám, farským kuchařkám, a podobným chráněncům, jako se posud děje v Charitě.

Zaříd'te prostřednictvím ústředních národních výborů, aby v žádném případě nebylo povoleno Charitě vydávati podpory ani přijímati do ústavů nikoho, ať se to děje jen Vaším prostřednictvím a jsem přesvědčen, že po čase uznáte, že tato rada byla více než vhodná. Budovy na malé straně přeopravte na lékařské středisko, ev. i s nějakým lůžkem pro první pomoc- a ulehč[e]no bude nemocnicím, neb z těch dvou budov by mohla být pé[k]ná nemocnice, sály na to jsou v[e]liké zahrada, atd.

Čest práci a zdar podniku „zrušení katolický charity“ ta patří středověku, ale dnes ji nechceme.

H a r t l Jindřich, kovohutě

František Zbyněk- mistr

Marie Šleisová, dělnice

Josefa Papírníková, dělnice

za třista soudruhů a soudružek.

Příloha č. 4:

Opis zprávy o procesu se skupinou řádových kněží v roce 1950.

A. Proces se skupinou řádových kněží v roce 1950.

Zdůvodnění rozsudku: Jde o odsouzení protistátní činnosti celých řádů a kongregací, které v našem státě pracovaly proti republice. Příslušníci řádů ve službách Vatikánu usilovali o rozvrácení demokratického zřízení a restaurovat kapitalismus v naší zemi. Všichni obžalovaní, až na Stanislava Bartáka, dopustili se zločinu velezrady. Ve svých kázáních, kde rafinovaným způsobem nabádali věřící k protistátní činnosti, rozšiřování letáků, čtením protistátních pastýřských listů, dekretů o exkomunikaci a jinými způsoby snažili se o znemožnění výstavby socialismu.

Zejména Mastilák Jan, který jako osvědčený špion ve Východním ústavu v Římě, byl vyslán v době války na Slovensko, aby pracoval proti partyzánským jednotkám, zrazoval je a snažil se rozvrátit osvobozené úsilí našeho lidu. Mastilák jako proslulý sluha Vatikánu a zavilý nepřítel všeho pokroku, ukrýval a převáděl přes hranice nepřátelské banderovské a protistátní živly.

Šilhan František, typický jezuita, zneužíval svých podřízených k protistátní činnosti. Snažil se znemožnit sjednocení naší mládeže a osobně proti tomuto sjednocení bojoval.

Opati Machálka Augustin a Tájovský Vít šli v této protistátní činnosti až k přípravě ozbrojeného povstání. Ve svých kláštorech shromažďovali zbraně. Kromě toho Machálka ukryl bohoslužebné předměty a jiné cennosti před soupisem církevního inventáře. Všechny tyto zločiny spáchal tak jako ostatní, kromě rozšiřování letáků, protistátních kázání aj.

Braitto Silvestr jako katolický teoretik šířil fašistické zásady některých papežských encyklik.

Urban Jan byl při procesu odhalen jako konfident gestapa z doby okupace. Ve svých kázáních podněcoval věřící k porušování zákonů v boji proti lidově-demokratickému zřízení.

Mikulášek František plnil příkaz k znemožnění sjednocení naší mládeže tehdy, když také arcibiskup Beran jej o to požádal.

Blesík Jan ve svých kázáních se snažil znemožnit výstavbu socialismu zejména na vesnici a rozvážel protistátní letáky z pověření biskupa Píchy až na Slovensko.

Kajpr rozšiřoval protistátní letáky a štvál proti republice v časopise „Katolík“ jež redikoval.

Všichni obžalovaní, až na Mikuláše a Bartáka, byli odsouzeni pro zločin vyzvědačství. Zejména Mastilák za své činnosti na Slovensku a posléze v klášteře v Obořišti u Dobříše sbíral tajné zprávy a zasílal Vatikánu. Šilhan byl oficiálním špiónem papežské internunciatury v Praze. Byl velmi v úzkém styku s jejími představiteli a jim také předával tajné zprávy. Machálka a Tajovský kromě přípravy ozbrojeného povstání předávali tajné zprávy opatu Jarolímkovi, který se opět zasílal dál. Urban prováděl rovněž špionáž ve prospěch Vatikánu v Paříži, které se kryje pod názvem „Katolická informační ústředna“.

Blesík sbíral zprávy ze svých misijních cest a předával je jednou kanovníku Švecovi a jednou Šilhanovi. Také Kajpr předával získané zprávy provinciálu Šilhanovi.

R o z s u d e k:

- 1/ M a s t i l á k Jan, provinciál redemptoristů, odsouzen k doživotí
- 2/ Š i l h a n František, provinciál jezuitů, odsouzen na 20 let,
- 3/ M a c h á l k a Augustin, opat premonstrátského kláštera, odsouzen na 25 let,
- 4/ T á j o v s k ý Vít, opat premonstrátského kláštera, odsouzen na 20 let,
- 5/ B r a i t o Silvestr, dominikánský ideolog, odsouzen na 15 let,
- 6/ U r b a n Jan, provinciál františkánů, odsouzen na 14 let,
- 7/ M i k u l á š e k František, vedoucí katolické mládeže a redaktor časopisu „Dorost“,
odsouzen na 9 let,
- 8/ B l e s í k Jan, řádový kněz, odsouzen na 10 let,
- 9/ K a j p r A., řádový kněz, odsouzen na 12 let,
- 10/ B a r t á k Stanislav, řádový kněz, odsouzen na 2 roky.

B. Proces s protistátní skupinou církevní hierarchie.

Poznámka: V souvislosti s protistátní skupinou církevní hierarchie /Zela Stanislav, světící biskup, Čihák Josef, arcijáhen metropolitní kapituly, Švec Otakar, papežský prelát a metropolitní kanovník, Kulač Jaroslav, kanovník a dále Mádl Antonín, ředitel Katolické akce, Boukal Jan, první sekretář arcibiskupství/ - byli také souzeni další příslušníci řádové hierarchie a to:

- 11/ O p a s e k Jan, opat benediktinského kláštera, odsouzen k doživotí,
12/ J a r o l í m e k Stanislav, opat premonstrátského kláštera, odsouzen na 20 let,
13/ M r t v ý Václav, salesián, zaměstnaný na papežské internunciatuře, odsouzen na 15 let.

Zdůvodnění rozsudku:

a/ Všichni jednak v Praze, jednak v Olomouci a jinde od osvobození v r. 1945 spolčili se postupně jednak navzájem, jednak s dalšími pachateli k pokusu o zničení demokratického zřízení, hospodářské a společenské soustavy republiky, zaručených ústavou a za tím účelem vešli v přímý styk s cizí mocí, při čemž obvinění Dr. Zela, Jarolímek, Švec a Mádl dopustili se tohoto zločinu za okolností zvláště přitěžujících;

b/ všichni jednak v Praze, jednak v Olomouci, jednak v Římě a jinde v téže době spolčili se navzájem, jednak s dalšími pachateli k vyzvídání státního tajemství v úmyslu vyzradit je cizí moci, za tím účelem vešli v přímý styk s cizí mocí, státní tajemství skutečně vyzvídali a cizí moci vyzradili, při čemž obvinění Opasek, Jarolímek, Švec, Mádl a Mrtvý dopustili se tohoto zločinu jako členové organizace, jejímž účelem je vyzvídání státního tajemství, čin obviněných Opaska, Švece týkal se státního tajemství zvláště důležitého, obviněný Opasek, Jarolímek, Švec a Mrtvý páchali čin tento po delší dobu ve značném rozsahu a způsobem obzvláště nebezpečným. Mrtvý též po výdělečném způsobu;

c/ obvinění Zela, Kulač a Boukal v Praze, příp. v Olomouci za okupace jako konfidenti gestapa, zejména gestapáků Bankla, Brantshe a Oberhausera, úmyslnou spoluprací s nimi způsobili nebezpečnou pro život, zdraví a bezpečnost těla lidem, a to vzhledem k době okupace a povaze gestapa za okolností zvláště nebezpečných;

d/ Obvinění Zela, Švec jednak v Olomouci, jednak v Přerově, příp. v Praze v r. 1947 svými machinacemi s podpůrným fondem Kněžské nemocenské pojišťovny, zejména lstivě předstíranými převody, uvedli veřejné úřady v omyl, jehož důsledkem Ústřední národní pojišťovna utrpěla škodu ve výši Kč 4,000.000;

e/ obviněný Zela v r. 1946 v Olomouci jsa slyšen před soudem jako svědek, vydal křivé svědectví, další osoby ke křivému svědectví svedl, při čemž jednal se zvláštní lstí.

C. Odsouzení Štěpána Trochty.

Poznámka: V roce 1954 byl souzen Trochta Štěpán, biskup, salesián litoměřický a odsouzen na 25 let.

Propuštění, amnestování:

- v r. 1957   přerušen trest opatu Machálkovi, augustiánovi. Umístěn v Charitním ústavě v Táboře.
- v r. 1953   Zemřel ve vazbě opat Jarolímek.
- v r. 1960   Amnestován opat Opasek a biskup, salesián Trochta – oba působí v občanském životě [sic].